

T R E Ś Ć :

UCHWAŁA PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW:

Poz. 110 — z dnia 7.IV.1950 r. w sprawie wykonania niektórych postanowień uchwał Rady Ministrów z dn. 19 lutego 1949 r. i z dnia 22 grudnia 1949 r. o wprowadzeniu planowego systemu oszczędzania w gospodarce narodowej i zadaniach oszczędnościowych na rok 1949.

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 111 — z dnia 11.IV.1950 r. w sprawie sporządzenia projektu regionalnego planu zagospodarowania przestrzennego Okręgu Przemysłowego Górnośląska.

Poz. 112 — z dnia 12.IV.1950 r. zmieniające zarządzenie z dnia 30.V.1949 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania Planu Inwestycyjnego na rok 1950.

Poz. 113 — z dnia 21.IV.1950 r. w sprawie premiowania wykonawstwa budowlanego,

Poz. 114 — z dnia 25.IV.1950 r. w sprawie powołania Komisji do Spraw Racjonalizacji i Koordynacji Gospodarki Sprzętem Budowlanym.

PISMA OKÓLNE:

Poz. 115 — z dnia 8.IV.1950 r. w sprawie nadawania mocy urzędowej kosztorysom,

Poz. 116 — z dnia 8.IV.1950 r. w sprawie kwalifikowania do żłobków i przedszkoli,

Poz. 117 — z dnia 13.IV.1950 r. w sprawie kwalifikowania dzieci do korzystania z wczasów letnich,

Poz. 118 — z dnia 20.IV.1950 r. w sprawie wynagrodzeń za pracę autorów, tłumaczy, opiniodawców, redaktorów, korektorów i rysowników przy opracowywaniu materiałów przeznaczonych do publikowania w czasopismach gospodarczych i technicznych,

110.

UCHWAŁA

PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 7 kwietnia 1950 r.

w sprawie wykonania niektórych postanowień uchwał Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. oraz z dnia 22 grudnia 1949 r. o wprowadzeniu planowego systemu oszczędzania w gospodarce narodowej i zadaniach oszczędnościowych na 1949 r.

W wykonaniu uchwał Rady Ministrów z dnia 19.II.1949 r. Dział III p. 4 (Monitor Polski Nr A-11 z 1949 r., poz. 127), oraz z dnia 22.XII.1949 r. Dział VI, p. 1 i 2 (Monitor Polski Nr A-15 z 1950 r., poz. 158) Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwala, co następuje:

I.

1. Osoby zatrudnione w przedsiębiorstwach uspołecznionych, które w roku 1949 pracą swą w sposób szczególny przyczyniły się do organizacji i wykonania zadań oszczędnościowych, otrzymują nagrody pieniężne.

2. Na nagrody przeznaczona się suma łączną 100 milionów złotych.

3. Wysokość nagród ustanawia się w granicach 15—75 tysięcy złotych na osobę.

4. Nagrody wypłacane będą w ciężar Funduszu Nagród i Prac Zleconych; w uzasadnionych przypadkach Minister Finansów wspólnie z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wskażą źródło pokrycia na sfinansowanie nagród.

5. Rozdzielnik nagród przyznanych dla poszczególnych

grup przedsiębiorstw do podziału pomiędzy wyróżnionych pracowników zostanie ustalony odrębnie.

6. Kierownicy resortów (Ministrowie) dokonają podziału sum ustalonym rozdzielnikiem, o którym mowa w p. 5 między przedsiębiorstwa bezpośrednio podległe (Centralne Zarządy Przemysłu, Centrale Handlowe itd.), te zaś na poszczególne przedsiębiorstwa i zakłady; odnośnie spółdzielni, przedsiębiorstw państwowo-spółdzielczych i central spółdzielczo-państwowych podziału tego dokonują właściwi ministrowie po zasięgnięciu opinii Prezesa Centralnego Związku Spółdzielczego.

7. Dyrektorzy Przedsiębiorstw (zakładów) przyznają po zapoznaniu się z opinią Rady Zakładowej, nagrody wyróżnionym pracownikom — w ramach przypadających na ten cel z mocy niniejszej uchwały kwot.

8. Przy układaniu list osób nagrodzonych i ustalaniu wysokości nagród dyrektorzy przedsiębiorstw (zakładów) uwzględnią przede wszystkim następujące osiągnięcia:

a) wykonanie zadań oszczędnościowych poparte poprawą wskaźników ekonomiczno-technicznych,

b) wkład pracy przejawiający się w wyszukiwaniu nowych kierunków i doskonalszych form dla zadań oszczędnościowych, z wykazaniem własnej inicjatywy, lub z wykorzystaniem doświadczeń innych,

c) działalność zmierzającą do upowszechnienia systemu „O” i mobilizującą załogi do wykonania konkretnych zadań oszczędnościowych,

d) wprowadzenie skutecznej propagandy systemu „O” i pobudzanie aktywności załóg przez systematyczne informowanie ich o stanie wykonania zadań oszczędnościowych,

e) zaprowadzenie systematycznej kontroli wykonania zadań oszczędnościowych w trakcie ich realizacji,

f) wprowadzenie przejrzystej, odpowiednio udokumentowanej i terminowej sprawozdawczości oszczędnościowej, obejmującej wszystkie podległe jednostki.

9. Nagrody przyznawane być mogą wyłącznie za konkretne i wybitne osiągnięcia oszczędnościowe; przyznanie nagrody powinno nastąpić wraz z jednoczesnym imiennym jej uzasadnieniem na piśmie.

II.

10. Osoby zatrudnione w administracji państwowej, bankach i instytucjach kredytowych, ubezpieczeniach społecznych, ubezpieczeniach rzeczowych i osobowych oraz w organizacjach i instytucjach społecznych, które swą pracą w roku 1949 w sposób szczególny przyczyniły się do wykonania zadań oszczędnościowych, otrzymują nagrody pieniężne.

11. Na nagrody przeznaczona jest łączna suma zł 50.000.000.

12. Wysokość nagród ustanawia się w granicach 15.000 do 75.000 złotych.

13. Nagrody wypłacane będą z § 2b (Nagrody) w odpowiednich częściach i działach budżetu, na który to paragraf przelane będą odpowiednie sumy kredytów z części 31, Dz. 26, rozdz. 3, § 27.

14. Z globalnej sumy nagród przeznaczona jest dla osób zatrudnionych:

a) w administracji państwowej	40 miln. zł
b) w bankach i instytucjach kredytowych	4,5 miln. zł
c) w ubezpieczeniach społecznych	3,5 miln. zł
d) w ubezpieczeniach rzeczowych i osobowych	0,6 miln. zł
e) w instytucjach i organizacjach społecznych	1,4 miln. zł

15. Rozdział globalnej sumy nagród pomiędzy resorty dla osób zatrudnionych w administracji państwowej zostanie ustalony odrębnie.

16. Kierownicy resortów dokonają pomiędzy podległe jednostki organizacyjne podziału sum ustalonych na podstawie p. 15. Kierownicy poszczególnych jednostek przyznają po zapoznaniu się z opinią Związku Zawodowego nagrody wyróżnionym pracownikom — w ramach przypadających na ten cel, z mocy niniejszej uchwały, kwot.

17. Podziału kwot dla instytucji wymienionych w p. 14, lit. b) — e) dokonują:

- między poszczególne banki, instytucje kredytowe, zakłady ubezpieczeń rzeczowych i osobowych — Minister Finansów;
- między poszczególne instytucje i zakłady ubezpieczeń społecznych — Minister Pracy i Opieki Społecznej;
- między poszczególne resorty nadzorujące instytucje i organizacje społeczne — Prezes Rady Ministrów;
- między poszczególne nadzorowane instytucje i organizacje społeczne, w ramach kwot przydzielonych zgodnie z lit. c) tego punktu — kierownicy odnośnych resortów.

18. Kierownicy poszczególnych instytucji, zakładów i organizacji przyznają nagrody wyróżnionym pracownikom w sposób i w trybie, o którym mowa w p. 16 niniejszej uchwały.

19. Przy układaniu list osób nagrodzonych i ustalaniu wysokości nagród Kierownicy poszczególnych jednostek organizacyjnych uwzględnią przede wszystkim wytyczne, zamieszczone w p. 8 niniejszej uchwały, przy czym pod uwagę powinny być brane zarówno osiągnięcia na terenie danej jednostki organizacyjnej, jak również i wyniki działalności w odniesieniu do jednostek (urzędów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw) podległych, względnie kontrolowanych.

20. Nagrody przyznawane być mogą wyłącznie za konkretne i wybitne osiągnięcia; przyznanie nagrody powinno nastąpić wraz z jednoczesnym imiennym jej uzasadnieniem na piśmie.

III.

21. Sprawozdanie z przyznania nagród z mocy niniejszej uchwały złożą Kierownicy resortów Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów w terminie do dnia 15 maja 1950 r. z dołączeniem materiałów uzasadniających.

22. Wykonanie uchwały zleca się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów oraz wszystkim zainteresowanym Ministrom.

23. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej powzięcia.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU

EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW **K. Dąbrowski**
MINISTER FINANSÓW

111.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODAR- CZEGO

z dnia 11 kwietnia 1950 r.

(znak RE1D-02-5)

w sprawie sporządzenia projektu regionalnego planu zagospodarowania przestrzennego Okręgu Przemysłowego Górnego Śląska

Na podstawie § 3 pkt. 1 (lit. j) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. RP Nr 26, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. Biuro Regionalne Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) w Katowicach przystąpi z dniem 20 marca 1950 r. do sporządzenia projektu regionalnego planu zagospodarowania przestrzennego Okręgu Przemysłowego Górnego Śląska.

§ 2. 1. Granice obszaru, dla którego ma być sporządzony projekt planu (§1) powinny przebiegać: na północ od miejscowości Zawadzkie, Kielcze, Kalety, Woźniki, Mijańczów, na wschód od miejscowości Zawiercie, granicą województwa śląskiego na odcinku Zawiercie — Bieruń Stary, na południe od miejscowości Bieruń Stary, Pszczyna, Pańkowiec, Wodzisław, na zachód od miejscowości Wodzisław, Rydułtowy, Nędza, Kotłarnia, Ujazd, Imielnica.

2. Szczegółowego określenia granic tego obszaru dokona Biuro Regionalne PKPG w Katowicach.

§ 3. Dla wykonania prac związanych ze sporządzeniem projektu planu, a w szczególności dla opracowania zagadnień związanych z projektem powołuje się przy Biurze Regionalnym P K P G w Katowicach Komisję o nazwie: „Komisja dla sporządzenia projektu regionalnego planu zagospodarowania przestrzennego Okręgu Przemysłowego Górnego Śląska“, zwaną w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „Komisją“.

§ 4. 1. W skład Komisji wchodzi:

- jako Przewodniczący — Dyrektor Biura Regionalnego PKPG w Katowicach
 - jako Zastępca — znawca zagadnień związanych z projektem planu, powołany przez Przewodniczącego PKPG na wniosek Przewodniczącego Komisji
 - jako członkowie — powołani przez Przewodniczącego PKPG na wniosek Przewodniczącego Komisji przedstawiciele:
 - Ministerstwa Górnictwa i Energetyki
 - Wojewody Śląskiego (dla spraw komunikacji oraz planowania miast i osiedli)
- po dwóch oraz

- c) Komitetu Wojewódzkiego PZPR
- d) Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach
- e) Centralnego Zarządu Przemysłu Hutniczego,
- f) Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach
- g) Dyrekcji Osiedli Robotniczych w Gliwicach
— po jednym

2. Przewodniczący PKPG może na wniosek Przewodniczącego Komisji powołać dalszych członków Komisji.

3. Przewodniczący Komisji może powoływać rzeczoznawców do udziału w posiedzeniach oraz we współpracy w Komisji.

§ 5. Przewodniczący Komisji może zlecić członkom Komisji lub osobom spoza jej grona wykonanie prac wchodzących w zakres działania Komisji — na zasadzie umowy o dzieło, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 6. Nadzór nad pracami Komisji sprawuje Dyrektor Departamentu Planów Regionalnych i Lokalizacji PKPG.

§ 7. Przewodniczący Komisji i jej członkowie oraz osoby wymienione w § 5 ust. 3 otrzymują wynagrodzenie za udział w posiedzeniach na zasadach ustalonych uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 roku, o wynagrodzeniach za udział w posiedzeniach Komisji z tym, że stosownie do pkt. 3 te same uchwały przewidziane w niej stawki podwyższa się do zł 1.500 — dla Przewodniczącego i do zł 1.000 — dla pozostałych osób biorących udział w posiedzeniach Komisji.

§ 8. Wydatki Komisji pokrywane będą z budżetu PKPG w ramach zatwierdzonego preliminarza budżetowego.

§ 9. 1. Komisja opracuje projekt planu w terminie do dnia 1 grudnia 1950 roku.

2. Dyrektor Biura Regionalnego PKPG w Katowicach złoży w Departamencie Planów Regionalnych i Lokalizacji PKPG w terminie do dnia 15 grudnia 1950 roku opracowany projekt planu oraz sprawozdanie z działalności Komisji.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**
w z. Dr St. Jędrzychowski

112.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 12 kwietnia 1950 r.

(znak IN-01-85)

**zmieniające zarządzenie z dnia 30 maja 1949 r. w sprawie
zasad i trybu sporządzania Planu Inwestycyjnego
na rok 1950**

Na podstawie art. 10 dekretu z dnia 25 czerwca 1946 r. o Państwowym Planie Inwestycyjnym (Dz. U. RP Nr 32, poz. 200) zarządzam, co następuje:

W instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 maja 1949 r. znak IN/I/M/2/13 w sprawie zasad i trybu sporządzania Planu Inwestycyjnego, § 65 pkt 4) otrzymuje brzmienie następujące:

„4) Po zatwierdzeniu wniosku Urząd Wojewódzki Dział Rolnictwa i Reform Rolnych powiadamia Oddział Rolnictwa Starostwa Powiatowego o przyznanych na powiat limitach w poszczególnych przeznaczeniach planu.

Oddział Rolnictwa Starostwa Powiatowego w oparciu o opinię kierownika grupy producentów Związku Samopo-

mocy Chłopskiej i Oddziału Gminnego Związku Samopomocy Chłopskiej ustala imienny przydział środków finansowych w poszczególnych rodzajach nakładów inwestycyjnych (przeznaczeniach rzeczowych).

Zaakceptowane podania ubiegających się o kredyt Oddział Rolnictwa Starostwa Powiatowego przesyła do zrealizowania oddziałowi banku finansującego inwestycje, wskazując rodzaj i wysokość nakładu inwestycyjnego oraz źródła finansowania (Część, Dział, Rozdział, Paragraf, numer wniosku)“.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. Dr St. Jędrzychowski

113.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 21 kwietnia 1950 r.

(znak Cz. B/729/50)

w sprawie premiowania wykonawstwa budowlanego

Regulamin premiowania pracowników umysłowych w wykonawstwie budowlanym, stanowiący załącznik Nr 25 do obowiązującego układu zbiorowego pracy w budownictwie, zawiera postanowienie, przewidujące, że na poczet premii, wynikającej ze wskaźnika wykonania planu rzeczowego, można wypłacać zaliczki w granicach, podanych w § 7 tego regulaminu z tym jednakże, że postanowienie to miało charakter wyjątkowy i posiadało moc tylko do dnia 31.XII.1949 r., zgodnie z § 9 cytowanego regulaminu.

Przeprowadzona przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego kontrola wykonania planu produkcji Biur Projektowych i przedsiębiorstw budowlano - montażowych za I kwartał rb. wykazała, że cały szereg przedsiębiorstw budowlano - montażowych i Biur Projektowych, mimo że miesięczne plany produkcji nie zostały wykonane —wypłacał premię, należną z tytułu wykonania planu.

W wyniku tego rodzaju nielegalnego postępowania premia została potraktowana, jako stały element składowy płacy, przestając być dodatkowym ekwiwalentem za wykonanie i przekroczenie miesięcznych zadań produkcyjnych oraz czynnikiem różnicowania płac personelu administracyjno - technicznego w przedsiębiorstwach dobrze i źle pracujących.

Kontrola wykazała także, że wysokość premii nie jest różnicowana stosownie do procentu wykonania i przekroczenia planu produkcyjnego, a przeciwnie, w znacznej liczbie wypadków premia jest ustalana w wysokości swej górnej granicy.

W związku z wprowadzeniem w 1950 roku miesięcznych planów produkcji, ujętych rzeczowo i finansowo, oraz w związku z nowymi zasadami sprawozdawczości rzeczowej z wykonania planów produkcyjnych przedsiębiorstw budowlanych, wprowadzonymi zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 60 z dnia 20 marca 1950 r. — przypomina się, że podstawą wypłaty premii jest ściśle udokumentowanie wykonania zasad produkcyjnych w oparciu o obowiązujące przepisy wspomnianego wyżej regulaminu premiowania.

W związku z powyższym zarządzam co następuje:

§ 1. Premia w przedsiębiorstwach budowlano - montażowych i Biurach Projektów może być wypłacana tylko dla tych przedsiębiorstw, które wykonały lub przekroczyły wyznaczony im miesięczny plan produkcji w stopniu okre-

ślonym postanowieniami obowiązującego regulaminu premiowania.

§ 2. Decyzja o wypłacie premii zapada po skonfrontowaniu cyfr sprawozdania z wykonania miesięcznego planu produkcji z cyframi zatwierdzonego, w określonym porządku, miesięcznego planu produkcji.

§ 3. Decyzja o ustaleniu wysokości premii jest podejmowana indywidualnie w stosunku do każdego przedsiębiorstwa i jednostki gospodarczej, posiadających odrębny plan produkcyjny: np. wewnątrz Centralnego Zarządu należy indywidualnie rozpatrywać każde przedsiębiorstwo, a wewnątrz przedsiębiorstwa każdy jego wyodrębniony oddział i plac budowy.

§ 4. W przedsiębiorstwach i Biurach Projektów, które nie posiadały na okres II kwartału br. wyodrębnionych miesięcznych planów produkcji zatwierdzonych w ustalonym porządku przez władzę nadrzędną i opartych o cyfry planu państwowego, właściwy Minister może — w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG — udzielić w drodze wyjątku indywidualnych zezwoleń na wypłatę premii za wykonanie planu kwartalnego. W takich wypadkach wypłata premii odbywa się na podstawie sprawozdań z wyników pracy II kwartału.

§ 5. Podstawą formalno - prawną dla dokonania wypłaty premii jest pisemne zarządzenie instytucji nadrzędnej.

W związku z tym zostaje przyjęty następujący tryb:

- 1) zarządzenie o wypłacie premii dla dyrekcji Centralnych Zarządów i dyrekcji Centralnych Biur Projektów wydaje Minister;
- 2) zarządzenie o wypłacie premii dla dyrekcji Zjednoczeń i dyrekcji przedsiębiorstw podporządkowanych bezpośrednio Centralnym Zarządom — wydaje dyrektor Centralnego Zarządu;
- 3) zarządzenie o wypłacie premii oddziałom i innym jednostkom produkcyjnym, bezpośrednio podporządkowanym przedsiębiorstwom — wydaje dyrektor przedsiębiorstwa.

Na podstawie zarządzeń władzy zwierzchniej, określających procent wykonania planu za dany miesiąc, wysokość przypadającej premii dla danego przedsiębiorstwa oraz ustalających imiennie premie dla dyrekcji danego przedsiębiorstwa, dyrekcja przedsiębiorstwa wydaje własne zarządzenie, w którym określa wysokość premii dla pozostałych pracowników przedsiębiorstwa.

Wysokość premii dla poszczególnych pracowników winna być zróżnicowana przez prawidłowe stosowanie współczynników premiowania, podanych w obowiązującym układzie zbiorowym.

§ 6. Miesięczne zarządzenie o premiowaniu powinno zawierać charakterystykę wykonania planu przedsiębiorstwa, ujętą procentowo i wskaźnikami rzeczowymi, charakterystykę pracy przedsiębiorstwa za ubiegły okres oraz charakterystykę pracy poszczególnych ogniw przedsiębiorstwa.

§ 7. Poczynając od dnia 1 maja br. wypłata premii przez Centralne Zarządy i przedsiębiorstwa może odbywać się tylko w oparciu o oficjalne pisemne zarządzenia, ustalające stopień wykonania planu i wysokość premii dla danych jednostek za ubiegły miesiąc.

§ 8. Odpisy zarządzeń o wykonaniu planów miesięcznych i wysokości premii, wydawane przez Ob. Ob. Ministrów, powinny być przesyłane bezwzględnie do PKPG Departament Budownictwa.

§ 9. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 21 kwietnia 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

114.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO

z dnia 25 kwietnia 1950 r.

(znak BU5A-32-3)

w sprawie powołania Komisji do Spraw Racjonalizacji
i Koordynacji Gospodarki Sprzętem Budowlanym

§ 1. Dla racjonalizacji i koordynacji całokształtu gospodarki sprzętem budowlanym i drogowym powołuję przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Komisję do Spraw Sprzętu Budowlanego, zwaną w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „Komisją“.

§ 2. Do zakresu działania Komisji należy:

- a) opracowywanie wytycznych w sprawie racjonalnego wykorzystania sprzętu,
- b) zatwierdzanie wskaźników i norm racjonalnego wykorzystania sprzętu,
- c) opracowywanie metodologii kontroli racjonalnego wykorzystania sprzętu,
- d) opracowywanie wniosków dla Przewodniczącego PKPG w sprawie zorganizowania kontroli wykorzystania sprzętu w terenie,
- e) wnioskowanie do Przewodniczącego PKPG o przeprowadzenie przerzutów sprzętu zbędnego lub niedostatecznie, czy też niewłaściwie wykorzystywanego, zarówno w ramach resortu, jak i pomiędzy resortami.
- f) zarządzanie w oparciu o wnioski resortowe zakwalifikowania na złom zniszczonego sprzętu (wraków),
- g) opracowywanie wytycznych organizacji i przeprowadzania napraw i kapitalnych remontów sprzętu w oparciu o Instrukcję Min. Przem. i Handlu nr 6/D1 z 31 marca 1949 r. ustalającą „Tymczasowe zasady planowania kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłowych“,
- h) opracowywanie wniosków dla Przewodniczącego PKPG w sprawie specjalizacji przedsiębiorstw budowlano - montażowych, z uwagi na gospodarkę sprzętową,
- i) ustalenie wspólnie z Ministerstwem Budownictwa wytycznych i pierwszego programu pracy Instytutu Mechanizacji Budownictwa.

§ 3. W wykonaniu zadań wynikających z niniejszego zarządzenia, Komisja jest uprawniona do żądania od poszczególnych resortów i przedsiębiorstw informacji w zakresie gospodarki sprzętem oraz do zlecenia im opracowania poszczególnych zagadnień.

§ 4. 1. W skład Komisji wchodzi:

Wice - Dyrektor Departamentu Budownictwa PKPG
inż. K. Jaworski jako przewodniczący,

oraz jako członkowie:—przedstawiciele (po jednym):

Ministerstwa Budownictwa,

„ Komunikacji,

„ Przemysłu Ciężkiego,

„ Górnictwa,

„ Żeglugi,

Departamentu Techniki PKPG,

„ Przemysłu PKPG,

Centralnego Biura Obrotu Maszynami.

2. Przewodniczący Komisji powoła w razie potrzeby dalszych członków spośród znawców poszczególnych dziedzin w sprawie sprzętu budowlanego.

§ 5. 1. Miejszem urzędowania Komisji jest PKPG Departament Budownictwa.

2. Czynności Sekretariatu Komisji pełnić będzie Wydział 5 — Mechanizacji, Departamentu Budownictwa PKPG.

§ 6. Komisja ma prawo powoływania podkomisji do opracowywania poszczególnych zagadnień oraz rzeczoznawców zarówno spośród członków Komisji, jak i spośród innych osób na zasadzie umowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 7. Komisja opracuje ogólny program swych prac oraz szczegółowy program pracy na rok 1950, który przedłoży do zatwierdzenia Przewodniczącemu PKPG w terminie do 15 maja 1950 r.

Miesięczne sprawozdania z przebiegu prac Komisji przedkłada Przewodniczącemu PKPG w terminie 5-dniowym po upływie miesiąca sprawozdawczego.

§ 8. Za udział w posiedzeniach Komisji przewodniczący i członkowie otrzymywać będą wynagrodzenie na zasadach ustalonych Uchwałą Rady Ministrów z dn. 17 października 1947 r. o wynagrodzeniach za udział w posiedzeniach Komisji z tym, że stosownie do pktu 3 te same uchwały przewidziane w niej stawki podwyższa się do 1.500 złotych (dla Przewodniczącego) i do 1.000 zł dla pozostałych osób, biorących udział w posiedzeniach Komisji.

§ 9. Wydatki Komisji pokrywane będą z budżetu PKPG w ramach zatwierdzonego preliminarza budżetowego.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

115.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Dyrektor Generalny III Zespołu

z dnia 8 kwietnia 1950 r.

w sprawie nadawania mocy urzędowej kosztorysom

W związku z otrzymywaniem licznych zapytań Urzędów Wojewódzkich oraz Inwestorów w sprawie nadawania mocy urzędowej kosztorysom dla inwestycji realizowanych przez Przedsiębiorstwa Budowlane podległe Min. Budownictwa — Departament Budownictwa PKPG zawiadamia, że:

1) kosztorysy sporządzone przez Państwowe Biura Projektów stają się prawomocnymi po zaopatrzeniu w klauzulę zatwierdzającą przez nadrzędną władzę inwestora stosownie do przepisów § 11 Instrukcji PKPG Nr 9 z 20.VI.1949 r.

2) kosztorysy sporządzone poza Państwowymi biurami Projektów przed zaopatrzeniem w klauzulę, o jakiej mowa w punkcie 1, podlegają sprawdzeniu przez organa służby inwestycyjnej nadrzędnej władzy inwestora w zakresie właściwego stosowania cen jednostkowych, analogicznych do stosowanych w Państwowych biurach Projektowych, oraz prawidłowości zasad kosztorysowania. Sprawdzanie to może być dokonywane na zlecenie inwestora przez Państwowe Biura Projektów, za specjalną opłatą.

GENERALNY DYREKTOR:

Dr Cz. Bąbiński

116.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT URZĄDZEŃ KULTURALNYCH
I SOCJALNYCH**

z dnia 8 kwietnia 1950 r.

(znak SO4D-08-6)

w sprawie kwalifikowania do żłobków i przedszkoli.

W związku z zapytaniami w sprawie kwalifikowania do żłobków i przedszkoli — Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego komunikuje, że w kierowaniu i przyjmowaniu dzieci do wyżej wymienionych placówek należy przyjąć następującą kolejność:

- 1) dzieci matek pracujących samotnych i ojców samotnych, jedynych żywicieli rodzin,
- 2) dzieci pracowników, których żony pracują w innych zakładach pracy, przy czym pierwszeństwo mają dzieci z rodzin wielodzietnych,
- 3) dzieci pracowników, których żony nie są zatrudnione, przy czym pierwszeństwo mają dzieci ze złych warunków mieszkaniowych i z rodzin wielodzietnych.

Jednocześnie PKPG wyjaśnia, że koszty utrzymania dziecka ponosi zakład pracy, kierujący dziecko do danej placówki.

Przypadającą na rodziców odpłatność za przedszkole rodzice wpłacają do zakładu pracy, który skierował dziecko do przedszkola.

Odnośnie sprawozdawczości — dzieci uprawnione należy wykazywać w zakładzie pracy, w których wypłaca się zasiłek rodzinny; korzystające — w zakładzie pracy, który kieruje dziecko do poszczególnych placówek.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU

Marian Okulewicz

117.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT URZĄDZEŃ KULTURALNYCH
I SOCJALNYCH**

z dnia 13 kwietnia 1950 r.

(znak SO4D—01-3)

w sprawie kwalifikowania dzieci do korzystania z wczasów letnich

W związku z zapytaniami dotyczącymi wieku dzieci, uprawniającego do korzystania z letnich wczasów dziecięcych na koszt Akcji Socjalnej — Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego komunikuje, iż należy objąć w następującej kolejności:

A. Koloniami.

1) —przede wszystkim dzieci w wieku od 7 — 15 lat, przy czym pożądanym jest kierowanie fizycznie silnych dzieci starszych, liczących ponad 12 lat, na obozy, słabszych zaś fizycznie — na kolonie, mieszczące się w należycie urządzonych budynkach,

2) w drugiej kolejności — dzieci w wieku przedszkolnym, przy czym nadmieniamy się, iż stosowane przez niektóre zakłady pracy przenoszenie z przedszkoli fabrycznych na kolonie letnie całych grup dziecięcych wraz z personelem uważać należy za bardzo celowe i pożądane.

3) w trzeciej kolejności — młodzież od 16 do 18 lat, o ile nie jest objęta akcją ZMP (wczasokursy) i SP.

B. Półkoloniami.

1) przede wszystkim dzieci w wieku przedszkolnym, a to ze względu na istniejące trudności masowego organizowania kolonii dla dzieci w wieku od 4 do 7 lat,

2) w drugiej kolejności dzieci starsze, które z jakichkolwiek powodów nie znajdują miejsca na koloniach.

Dzieci w wieku od 4 — 15 lat powinny — w skali poszczególnego Centralnego Zarządu stanowić co najmniej 90% ogółu — objętych akcją wczasów letnich dziecięcych.

Na młodzież od 16 do 18 lat można przeznaczać maksimum 10% ogólnego kontyngentu.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU Marian Okulewicz

118.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DYREKTOR GENERALNY V ZESPOŁU**

z dnia 20 kwietnia 1950 r.

(znak ZA-1A-5a-12)

w sprawie wynagrodzeń za prace autorów, tłumaczy, opiniodawców, redaktorów, korektorów i rysowników przy opracowywaniu materiałów, przeznaczonych do publikowania w czasopiśmie gospodarczych i technicznych

W celu ujednoczenia wynagrodzeń za prace autorów, tłumaczy, opiniodawców, redaktorów, korektorów i rysowników, przy opracowywaniu materiałów przeznaczonych do publikowania w czasopiśmie gospodarczych i technicznych, zaleca się stosowanie norm wynagrodzeń wg załącznika do niniejszego pisma ogólnego.

GENERALNY DYREKTOR

Czesław Chmielewski

Załącznik do pisma Okólnego PKPG
znak ZA-1A — 5a — 12 z dnia 20
kwietnia 1950 r.

1. PODZIAŁ PRAC NA GRUPY:

1. 1. Dla ustalenia norm wynagrodzeń, prace autorskie zróżniczkowane zostały w sposób następujący:

1. 1. 1. Grupa I. — Prace oryginalne oraz recenzje.

1. 1. 2. Grupa II. — Opracowania o charakterze kompilacyjnym. Tłumaczenia.

1. 1. 3. Grupa III. — Streszczenia prac publikowanych i różne prace i artykuły obejmujące sprawozdania, komunikaty, kroniki itp.

1. 1. 4. Grupa IV. — Bibliografia.

1. 2. Wysokość wynagrodzenia oblicza się oddzielnie za tekst i oddzielnie za dostarczone ilustracje, (rysunki, fotografie).

1. 3. Podstawą do obliczenia wynagrodzenia jest 45 — 50 miejsc znakowych, odpowiadających wierszowi garmontu w szpalcie o szerokości 4,5 kwadrata drukarskiego.

2. WYNAGRODZENIA AUTORSKIE**2. 1. Wynagrodzenia zwykle.**

Wynagrodzenia w każdej z wymienionych grup zależne są od stopnia przygotowania artykułu i oblicza się wg zasad przedstawionych w następującej tabeli:

Grupa	Opracowanie bez zarzutu lub wymagające nieznacznych poprawek	Opracowanie wymagające niewielkich przeróbek stylistycznych lub merytorycznych	Opracowanie wymagające gruntownych przeróbek stylistycznych wzgl. merytorycznych
	zł/wiersz	zł/wiersz	zł/wiersz
I	35	30	25
II	30	25	20
III	25	20	—

Wynagrodzenie oblicza się na podstawie artykułu, wydrukowanego w czasopiśmie.

2. 1. 1. Wynagrodzenie w grupie IV oblicza się dla czasopism gospodarczych, jak następuje:

1) za odpis bibliograficzny, jak dla grupy III.

2) za analizę bibliograficzną jak dla grupy II plus ryczałt w wysokości 50 zł, gdy rozmiar opisywanej pracy nie przekracza 20 str., 100 zł, gdy rozmiar jej waha się w granicach 20 — 100 str., a nadto po 50 zł za każde rozpoczęte 100 str. Gdy analiza bibliograficzna dotyczy pracy w języku obcym, wynagrodzenie zwiększone zostaje o 50%.

2. 1. Wynagrodzenia podwyższone.

2. Ustala się możliwość stosowania przez nac. redaktora stawki podwyższonej do 50% ponad przewidzianą w punkcie 2. 1. górną granicę wysokości stawki zasadniczej jeśli:

2. 2. 1. Opracowanie materiału wymaga w stosunku do objętości opracowania niewspółmiernie więcej pracy niż przeciętnie (np. wzmianki recenzyjne obszernych publikacji, własne opracowanie krytyczne obfitego materiału cyfrowego itp.).

2. 2. 2. Jeśli praca autorska wymaga specjalnych kwalifikacji (np. znajomości kilku mało rozpowszechnionych języków obcych).

2. 2. 3. Ilość opłacanego w ten sposób materiału nie może przekraczać 10% objętości pisma w stosunku rocznym.

2. 2. 4. Ustala się możliwość stosowania przez nac. redaktora stawki podwyższonej do wysokości 25% za tłumaczenia tekstów szczególnie trudnych lub z języków specjalnie mało rozpowszechnionych.

Ilość opłacanych w ten sposób tłumaczeń nie może przekraczać 10% tekstów tłumaczonych w czasopiśmie w stosunku rocznym.

2. 3. Z chwilą przyjęcia przez autora lub tłumacza zobowiązania na piśmie, ustalającego temat oraz obowiązek dostarczenia materiału w ustalonym terminie, redaktor naczelny może skierować wnioszek o wypłacenie zaliczki, nieprzekraczającej 30% przewidywanego honorarium.

Opóźnienia w dostarczaniu materiału do druku, który zobowiązano się na piśmie dostarczyć w terminie, uprawniającym redaktora naczelnego do zastosowania kary za zwłokę w postaci stracenia 1% honorarium za każdy dzień zwłoki.

2. 4. Honoraria autorów, tłumaczy i osób oceniających prace są płatne najdalej, w dwa tygodnie od dnia ukazania się odciośnej pracy w druku.

3. KATEGORIE CZASOPISM

3. 1. Wszystkie czasopisma gospodarcze i techniczne wychodzące w Polsce zostają zakwalifikowane do jednej z 3 kategorii w zależności od ustalonej objętości czasopisma, oraz wagi i zasięgu tegoż w życiu gospodarczym i technicznym Kraju. Kwalifikowanie czasopism do jednej z trzech kategorii względnie ich przeszerogowanie przeprowadza:

3. 1. 1. dla czasopism gospodarczych — Komisja Wydawnictw Gospodarczych,

3. 1. 2. dla czasopism technicznych — Komisja Wydawnictw Technicznych.

4. STRUKTURA, SKŁAD I SPOSÓB WYNAGRADZANIA REDAKCJI

4. 1. Redagowanie czasopism gospodarczych i technicznych prowadzi Komitet Redakcyjny, w skład którego wchodzi:

- a) Redaktor Naczelny,
- b) ewent. jego Zastępca,
- c) Redaktorzy Działowi,
- d) Sekretarz Redakcji,
- e) Redaktor Techniczny.

4. 1. 1. Redaktor Naczelny lub Zastępca Redaktora Naczelnego kieruje pracami Komitetu Redakcyjnego, koordynuje działalność poszczególnych członków komitetu Redakcyjnego, odpowiada za sposób redagowania czasopisma, który winien być zgodny z wytycznymi i wskazówkami odpowiedniej władzy zwierzchniej. Redaktor Naczelny może równocześnie redagować jeden z działów czasopisma.

Redaktor Naczelny może być etatowy lub nieetatowy.

Zastępcę Redaktora Naczelnego można powołać jedynie dla czasopism I kategorii, w wypadku, gdy Redaktor Naczelny jest pracownikiem nieetatowym.

Zastępca Redaktora Naczelnego winien być pracownikiem etatowym.

4. 1. 2. Redaktorzy działowi zbierają materiały, które winny być umieszczone w powierzonych im działach, opracowują je pod względem treści i formy i odpowiadają wobec redaktora Naczelnego za redagowane przez nich działy. Redaktorzy działowi mogą być etatowi lub nieetatowi.

Ustała się następująca, najwyższa ilość nieetatowych redaktorów działowych czasopism gospodarczych i technicznych:

Czasopismo kat. III do 3 redaktorów nieetatowych.

Czasopismo kat. II do 4 redaktorów nieetatowych.

Czasopismo kat. I do 5 redaktorów nieetatowych.

W wypadku zatrudnienia redaktorów działowych etatowych, ilość ogólna redaktorów działowych winna być zmniejszona, wychodząc z założenia, iż redaktor działowy etatowy zastępuje dwu redaktorów działowych nieetatowych.

W uzasadnionych wypadkach redakcje czasopism mogą zatrudnić ilość redaktorów wyższą od podanych w p. 4. 1. 2. za zgodą:

Komisji Wyd. Gospodarczych — dla czasopism gospodarczych,
Komisji Wyd. Technicznych — dla czasopism technicznych.

4. 1. 3. Redaktor Techniczny oraz Sekretarz Redakcji wykonują wszystkie prace realizacyjne i techniczne, związane z redagowaniem i wydaniem czasopism.

Sekretarz Redakcji winien być pracownikiem etatowym:

W przypadku, gdy redakcje kilku czasopism mieszczą się w jednym pomieszczeniu,

względnie, gdy czasopisma posiadają wspólną tematykę, może jeden sekretarz obsługiwać dwa lub więcej czasopism.

Redaktor Techniczny winien być w zasadzie pracownikiem etatowym.

W przypadku, gdy czasopismo nie posiada Redaktora Technicznego — funkcje jego spełniać winien Sekretarz Redakcji w ramach swego etatu, przy czym w przypadku przeprowadzania przez niego łamania numeru, przysługuje mu dodatek w wysokości:

dla czasopism I kat. — 8.000 zł

dla czasopism II kat. — 7.000 zł

dla czasopism III kat. — 6.000 zł

W przypadku, gdy w braku Redaktora Technicznego łamanie przeprowadza nie Sekretarz Redakcji, lecz inny pracownik redakcji, dodatek za łamanie numeru przysługuje temuż pracownikowi.

4. 2. Redakcyjnymi pracownikami czasopisma, nie wchodzącymi w skład Komitetu Redakcyjnego, mogą być następujące osoby:

- a) stały korespondent,
- b) tłumacz,
- c) korektor,
- d) praktykant redakcyjny.

4. 2. 1. Stały korespondent jest obowiązany zaopatrzyć pismo w informacje z powierzonego mu działu terenowego lub branżowego oraz zbierać materiały autorskie, napływające z jego zasięgu działania, zgodnie z wytycznymi Komitetu Redakcyjnego.

4. 2. 2. **Zatrudnienie każdego trzech stałych korespondentów zmniejsza najwyższą dopuszczalną ilość redaktorów nieetatowych o jedną osobę.**

4. 3. Płace personelu etatowego określa układ zbiorowy pracy dla pracowników instytucji wydawniczo-spółdzielczych.

Odnosne postanowienia, dotyczące zaszeregowania, płac, dodatków funkcyjnych i lokalnych, zawarte są w „Monitorze Spółdzielczym“ Nr A 5 z dnia 10.III. 1949 r., poz. 44, w formie protokołu dodatkowego do układu zbiorowego pracy: załącznik „A“ (dodatki — lokalne); „B“ (dodatki funkcyjne); „C“ (zaszeregowanie pracowników redakcyjnych) oraz postanowienie punktu 10 protokołu dodatkowego, dotyczących 10% go funduszu nagród pracowników redakcyjnych.

Ustała się następujący ryczałt miesięczny dla stałego korespondenta i praktykanta redakcyjnego:

Stały korespondent 5.000 do 10.000 mies.

Praktykant redakcyjny 10.000 mies.

Niezależnie od kategorii czasopisma.

Płace personelu nieetatowego ustala się w następującej wysokości, w złotych miesięcznie:

Kategoria czasopisma	Redaktor naczelny	Redaktor działu	Redaktor techniczny
I	30.000	20.000	21.000
II	20.000	15.000	15.000
III	20.000	10.000	15.000

Wyjątkowo, w 1950 r., dopuszcza się zatrudnianie nieetatowych sekretarzy redakcji. Wysokość wynagrodzenia

grodzeń nieetatowych sekretarzy redakcji ustala się w następującej wysokości w złotych miesięcznie:

Kategoria czasopism	Miesięcznie złotych
I	25.000
II	20.000
III	15.000

Poza powyższym wynagrodzeniem, żadne dodatki personełowi nieetatowemu nie przysługują. W stosunku do personelu nieetatowego nie mają również zastosowania postanowienia p-ktu 10-go protokołu dodatkowego do układu zbiorowego pracy, zawarte w wyżej wymienionym „Monitorze Spółdzielczym“, Nr A5, a dotyczące 10%-ego funduszu nagród pracowników redakcyjnych.

4. 4. Przez etatowych członków redakcji należy rozumieć pracowników redakcyjnych w pełni zatrudnionych przez instytucje wydawnicze w redakcji jednego z pism wydawanych przez te instytucje i o ile praca ta stanowi główne źródło utrzymania zatrudnionego.

4. 5. Przez nieetatowych członków należy rozumieć osoby stale lub niestale zatrudnione w pracach redakcyjnych w czasopismach wydawanych przez instytucje wydawnicze i o ile ich głównym źródłem utrzymania jest inny stosunek służbowy lub inne zajęcie, tj. gdy znajdują się oni już na etacie innej instytucji lub przedsiębiorstwa.

4. 5. 1. W umowie z nieetatowym pracownikiem redakcji, instytucja wydawnicza winna sobie zastrzec pewne minimum materiału redakcyjnego, który redaktor zobowiązany będzie dostarczyć do każdego numeru pisma w ramach uposażenia ryczałtowego.

4. 6. Poza pracownikami, o których mowa w punktach 4. 1. oraz 4. 2. w redakcjach czasopism mogą być zatrudnieni pracownicy administracyjni i fizyczni w ilości zgodnej z rzeczywistym zapotrzebowaniem.

5. WYSOKOŚĆ WYNAGRODZEŃ AUTORSKICH ZA ILUSTRACJE (RYSUNKI, FOTOGRAFIE, WYKRESY, ZESTAWIENIA ITP).

- Wynagrodzenie za ilustracje oryginalne ustala się w tej samej wysokości i w myśl tych samych założeń, co na tekst w poszczególnych grupach.
- Wynagrodzenie za ilustracje zaczerpnięte z publikacji, nie wymagające opracowania, ustala się w wysokości po 250 zł od sztuki.

5. 3. Wysokość wynagrodzeń za prace graficzne i ilustracje specjalne winna być ustalona każdorazowo, według umowy, nie więcej jednak, jak 250 zł w przeliczeniu na 1 godzinę pracy.

6. KOREKTY, PRZEPISYWANIE, MAKIETY.

- Korekta, rewizja oraz przepisywanie maszynopisów wykonywane być winny przez pracowników redakcji
- Wysokość wynagrodzenia za wykonanie makiety (wyklejanie) ustala się w wysokości od 150 do 200 zł za stronę formatu A4, w zależności od trudności materiału (ilustracje, wzory, tablice itp.).

7. WYSOKOŚĆ WYNAGRODZEŃ ZA OPINIE, GRUNTOWNE, PRZERÓBK I ORACOWANIE MERYTORYCZNE I STYLISTYCZNE

- Wysokość wynagrodzenia za opinię w grupach I i II ustala się w wysokości 5 zł od wiersza artykułu. Opinia winna zawierać ocenę wartości i przydatności artykułu do druku, wykazanie usterek kompozycyjnych, merytorycznych i stylistycznych.
- Wysokość wynagrodzenia za gruntowną przeróbkę ustala się w wysokości 15 zł od wiersza. Gruntowna przeróbkę może mieć miejsce w grupie I oraz II i winna obejmować przepracowanie przeważającej części artykułu pod względem kompozycyjnym, merytorycznym i stylistycznym.
- Wysokość wynagrodzenia za opracowanie obejmuje poprawki merytoryczne i stylistyczne, ustala się w wysokości 10 zł od wiersza poprawionej części artykułu. Opracowanie może mieć miejsce jedynie w grupie I i II.
- Wysokość wynagrodzenia za opracowanie stylistyczne ustala się w wysokości 5 zł za wiersz w poprawionej części artykułu. Może mieć ono miejsce w grupie I, II, III.

8. POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

- Stawki ustalone w punktach 5—7 dotyczą osób, wykonujących prace na zlecenie redakcji czasopism, natomiast nie dotyczą stałych (etatowych i nieetatowych) pracowników redakcji czasopism, w zakresie ich obowiązków służbowych.
- Niniejsze normy wynagrodzeń obowiązują:
 - W stosunku do personełu redakcyjnego: od pierwszego dnia miesiąca, następującego po miesiącu, w którym niniejsze normy zostały ogłoszone.
 - W stosunku do autorów, tłumaczy i wykonawców prac zleconych za prace złożone lub wykonane po dniu ogłoszenia, o ile uprzednie umowy zlecenia nie przewidywały innej wysokości stawek.

Do Prenumeratorów naszego pisma

Niektórzy prenumeratory wpłacający należność za prenumeratę przez P. K. O. i urzędy pocztowe, dokonują wpłat w zbyt późnym terminie, tj. po dniu 20-ym m-ca poprzedzającego miesiąc prenumeraty, powodują przez to opóźnienie manipulacji na poczcie i w P. P. K. „Ruch“, co w konsekwencji opóźnia wysyłkę pisma.

W celu uniknięcia opóźnień w wysyłce P. P. K. „Ruch“ prosi Ob. prenumeratorów o wpłacanie należności za prenumeratę najpóźniej do dnia 20-go każdego miesiąca poprzedzającego miesiąc prenumeraty.

Wszystkie wpłaty, które będą nadane na P. K. O., lub pocztą po dniu 20-tym, będą automatycznie zaliczane na prenumeratę o jeden miesiąc później.

Za datę nadania wpłaty uważa się datę stempla pocztowego na pokwitowaniu.

ADMINISTRACJA

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, ul. Foksal 15, tel 7-39-45.

PRENUMERATA: kwartalna 540 zł., półroczna 1.080 zł., roczna 2.160 zł.

PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kołportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.
Konto PKO I-14000

Cena numeru 60 zł.